

Deurwaarder Oscar Boeder mijd liever de rechtszaal

Oscar Boeder: „Grote ondernemingen zitten niet op uitleg te wachten. Die willen getallen zien.”

FOTO UNITED PHOTOS/PAUL VREEKER

Veel meer dan incasseerder

Arnold Aarts
a.aarts@hollandmediacombinatie.nl

Haarlem/Heemstede * Hij studeerde rechten in Leiden. Maar in plaats van advocaat of rechter te worden, koos Oscar Boeder (47) voor het vak van gerechtsdeurwaarder. Net als zijn vader Cor, van wiens praktijk aan de Zijlweg hij in 1996 mede-eigenaar werd. Boeder - tevens CDA-fractievoorzitter in zijn woonplaats Heemstede - probeert veel meer te zijn dan een kille incasseerder. Hij bekommert zich om het algemeen belang. Zo sleepte hij met succes de Nederlandse Staat voor het Europese Hof voor de Rechten van de Mens.

Spektakel

Ja, Oscar Boeder heeft uitgebreid gesproken met de producent van het tv-programma De Deurwaarders. RTL5 zag wel een hoofdrol voor hem weggelegd in de serie over zijn branche, maar hij bedankte vriendelijk. Het spektakel waarop de commerciële omroep hoopte, kon Boeder niet bieden. Negentig procent van de zaken regelt hij namelijk op een minnelijke manier, zonder vonnis of beslaglegging. „Maar dat levert geen leuk programma op.” Bij het innen van een schuld is Boeder vooral van het uitleggen, van het begrip kweken voor beide partijen. Hij richt zich met zijn kantoor (met twintig medewerkers) op opdrachtgevers uit het midden- en kleinbedrijf. Daar past zijn begripvolle aanpak goed bij. „Grote ondernemingen zitten niet op uitleg te wachten. Die willen getallen zien, een zo groot mogelijk marktaandeel krijgen. Dat is mijn wereld niet.” Boeder probeert altijd een oplossing te vinden die zowel voor debiteur als voor crediteur acceptabel is. Meestal leidt het tot een betalingsregeling. Schuldeiser tevreden, omdat er eindelijk geld binnenkomt. Schulde-

naar tevreden, omdat het vel niet over zijn neus wordt getrokken. „Die is vaak blij dat hij eindelijk een keer persoonlijk met iemand kan praten over het probleem. En dus niet wordt gebeld of stuit op een inlogportaal van een website.”

Laks betaalgedrag komt volgens Boeder soms voort uit onvrede. Over het tempo waarin een klus is geklaard of over de wijze waarop de arbeid is verricht. Als de klant maar voor tachtig procent tevreden is, raadt hij aan tachtig procent van de schuld alvast te betalen. „Dan is de kou uit de lucht en kun je over het resterende deel met de ander in gesprek. Veel mensen hebben geen idee dat dat kan, gedeeltelijk betalen.”

Boeder wordt ook door vrouwen ingeschakeld, die tevergeefs wachten op alimentatie van hun voormalig echtgenoot. Van haar kinderen hoort zij dat papa een nieuwe auto heeft en zijn kroost meeneemt naar een luxueus vakantieverblijf, terwijl zij op een houtje moet bijten. Het leidt soms tot beslag op het loon van de man, maar dat kan maar in beperkte mate. „Het komt erop neer dat ik het óf voor meneer óf voor mevrouw niet goed doe. Dat spanningsveld maakt het werk bijzonder.”

Kort geding

Boeder probeert zo min mogelijk in de rechtbank te komen. Maar soms is het onvermijdelijk. Zo stonden vorige week in kort geding een pandeigenaar en een lokale hotelier lijnrecht tegenover elkaar, omdat al drie maanden geen huur was betaald.

De verhuurder wilde onmiddellijk geld zien of de boel leeghalen. Boeder stelde voor om in het vonnis niet alleen een betalingsregeling vast te leggen, maar ook een voorwaardelijke ontruiming. Zo kon het hotel open blijven, terwijl de vastgoedondernemer een stok achter de deur

heeft. „Ik vraag me altijd af waarom zo'n oplossing pas in een zittingszaal bespreekbaar is. Het heeft blijkbaar met gebrek aan vertrouwen en gebrek aan communicatie te maken.”

Het verbaast Boeder vaker dat pas wordt gehandeld als het water bij een crediteur aan de lippen staat. Daarom bedacht hij in 2015 de Schuldenwasstraat. Zijn presentatie voor het plaatselijke bedrijfsleven in de Philharmonie leverde louter juichende kritieken op, maar het initiatief is tot zijn frustratie nooit van de grond gekomen. Terwijl Boeder het nog steeds een uitstekend idee vindt.

Bij de Schuldenwasstraat helpt een werkgever mee om een medewerker uit de financiële problemen te halen. Een werkgever moet uiteraard wel op de hoogte zijn van de schulden van zijn personeelslid, die vaak uit schaamte niet bij zijn baas aan de bel durft te trekken.

Maar de aanwijzingen voor geldelijke malheur zijn volgens Boeder legio. Als iemand opeens meer uren wil werken, veel artikelen op Marktplaats aanbiedt, zijn vakantiedagen wil verkopen of vervroegd de dertiende maand wil laten storten.

„Een werkgever heeft alle belang bij een goede oplossing, want geldproblemen bij een medewerker gaan ten koste van concentratie en productiviteit. En reken maar dat je een tevreden personeelslid met *commitment* terug krijgt. Nu komen werkgevers pas in actie als iemand de volgende dag uit zijn huis wordt gezet. Dan maakt hij opeens achttuizend euro over.”

Griffierecht

Boeder benadrukt dat hij geen cent zou verdienen aan de Schuldenwasstraat. Maar hij wil nou eenmaal meer doen dan slechts zijn bedrijf runnen. Hij denkt ook aan het algemeen belang. Zo kon hij het niet ver-

kroppen dat in 2011 het griffierecht, dat moet worden betaald om een juridische procedure te voeren, drastisch werd verhoogd. Hij stuitte op een garagehouder die voor een openstaand bedrag van 600 euro bijna 500 euro moest aftikken aan griffierecht.

Uiteindelijk zag Boeder in 2014 geen andere optie dan de Nederlandse Staat te dagen voor het Europese Hof voor de Rechten van de Mens in Straatsburg. Met succes. Hij bezocht vervolgens met partijgenoot en Tweede Kamerlid Chris van Dam in november 2018 een conferentie over het onderwerp.

„Langzamerhand wordt het probleem gerepareerd. In 2020 wordt het griffierecht teruggebracht naar 300 euro. Je kunt je inderdaad afvragen waar ik me druk om maak. Maar ik vind de toegang tot de rechter een elementair recht in onze samenleving. Daar wil ik dan best zo'n lange procedure over voeren.”

Het pand van Boeder aan de Zijlweg.

FOTO UNITED PHOTOS/PAUL VREEKER